

W roku 2015 **Andrzejki** przypadają na **29 listopada** (niedziela)

Nie trzeba znać żadnego Andrzeja, żeby świętować jego imieniny 30 listopada. To tradycyjnie jedna z ostatnich okazji, by oddać się hucznym zabawom przed rozpoczęciem Adwentu. Do tego dochodzi zwyczaj wróżb, które tradycyjnie odbywały się w nocy z 29 na 30 listopada. Choć najbardziej popularną formą do dziś jest wróżenie z wosku (zwykle przez ucho od klucza), istnieje cała gama obrzędów andrzejkowych, mniej lub bardziej zapomnianych. Dawniej większość z nich miała charakter matrymonialny. Kawalerowie mieli swój odpowiednik andrzejek, tzw. katarzynki (25 listopada), dlatego w wigilię św. Andrzeja wróżyły praktycznie wyłącznie niezamężne dziewczęta. I tak na przykład: ustawiano kolejno buty od ściany do progu – panna, której but jako pierwszy przekroczył próg, mogła liczyć na rychłe zamążpójście. Rzucano psom kulki z ciasta, symbolizujące wybranków serca, i obserwowano, na który kęsek skusi się pies w pierwszej kolejności. W ostatnich latach pojawiły się również nowe formy wróżb, jak ta, w której chłopcy i dziewczęta na zmianę przekłuwają kartki z imionami, sprawdzając, jak będzie nazywał się ich przyszły mąż lub żona. Nie jest jasne, skąd wziął się zwyczaj wróżb, wiadomo jednak, że pierwsza wzmianka o nim pojawiła się w Polsce w XVI wieku, a całe obchody traktowano z wielką powagą – dlatego wiele wróżb odprawiano indywidualnie. Obecnie wróżby to przyjemny dodatek do wielkiego imprezowania, które odbywa się dosłownie we wszystkich klubach, pubach i restauracjach. Do tego dochodzą tysiące Andrzejów w Polsce, którzy tego dnia wyprawiają swoje imieniny.

<http://www.kalbi.pl/andrzejki>

Najpopularniejsze zabawy andrzejkowe:

Lanie wosku. Jest to najbardziej znana - od wieków aż po dzień dzisiejszy - wróżba andrzejkowa. Roztop wosk w małym naczyniu i lej na wodę przez ucho od klucza. Kształt woskowej figurki może wydawać się nieczytelny, ale gdy obejrzysz jego cień na ścianie, łatwiej dopatrzysz się zarysu. Mogą to być przeróżne kształty. Wystarczy odrobina fantazji a dowiesz się co czeka Cię w nadchodzącym roku.

Buty. Do wróżenia można posłużyć się również butami. Ale uwaga, ta wróżba dotyczy tylko niezamężnych panien.

Ustawiamy buty, zdjęte z lewej nogi, gęsiego naprzeciwko progu drzwi. Przekładamy ostatni but na przód rzędu tak długo, aż któryś przekroczy próg. Właścicielka buta, który to zrobił, może oczekiwać na szybką zmianę stanu cywilnego.

Jabłko. Wróżba z jabłkiem polega na tym, aby tak obrać jabłko, by powstała jak najdłuższa obierzyna (skórka przerwana kolejny etap wróżby odsłania). Potem wróżący zamyka oczy, myśli o miłości i przez lewe ramię rzuca za siebie skórka. Kształt jaki ona przybierze, wskazuje na literę, od której będzie zaczynać się imię przyszłego wybrańca serca.

Karteczki z życzeniami. Do dużego naczynia ze szkła wrzuc kilka kartek z zapisanymi na nich życzeniami. Potem powoli wlej do naczynia zimną wodę. Te karteczki, które wypłyną na wierzch, wskażą marzenia, które się spełnią w najbliższym czasie. Te, które opadną na dno, niestety szybko nie zostaną zrealizowane.

Karteczki pod poduszki. Przed pójściem spać spiszmy na karteczkach męskie (damskie) imiona i włóżmy je pod poduszkę. Rano, zaraz po przebudzeniu wyciągnijmy jedną z nich. Imię, które odczytamy zmieni nasze życie.

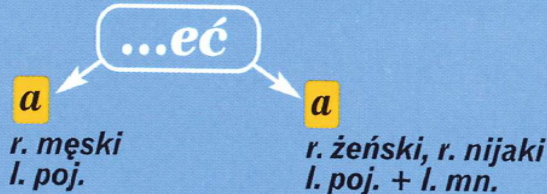
<http://polki.pl/we-dwoje/andrzejki;-;wieczor;wrozb,artykul,1037.html>

r. męski		r. żeński		r. nijaki	
(ja)	mi a ł e m	(ja)	mi a ł a m		—
(ty)	mi a ł e s	(ty)	mi a ł a s		—
on	mi a ł	ona	mi a ł a	ono	mi a ł o

r. męskoosobowy		r. niemęskoosobowy	
(my)	mi e ł i ś m y	(my)	mi a ł y ś m y
(wy)	mi e ł i ś c i e	(wy)	mi a ł y ś c i e
oni	mi e ł i	one	mi a ł y

UWAGA ALTERNACJA!

Czasowniki typu *mieć, chcieć, musieć, ...*

Wyrazy w nawiasach proszę podać w odpowiednich formach czasu przeszłego.

WZÓR: (krzyknąć) – *krzyknęła*

- Adam (wziąć)
urlop. Czy Anna też go (wziąć) ?
- W czasie konferencji dyrektor (ziewnąć) kilka
razy. Gdy jego sekretarka to zauważyła, też (ziewnąć)
- Czy ktoś z was kiedyś (płynąć) przez ocean?
Państwo Wiśniewscy już (płynąć)
- Marek wyszedł i (trzaskać) drzwiami.
A może to same drzwi (trzasnąć)
- Anna (klęknąć) przed ołtarzem.
Obok niej (klęknąć) Adam.
- Nawet nie zauważyłem, kiedy ty (stanać) za Janem.
Nie wiem tylko, kto jeszcze tam (stanać)
- Jan od dziecka (pragnąć) mieć akwarium.
Jego obecna żona też tego (pragnąć)